

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ НАУКОВОЇ ДУМКИ В МЕНЕДЖМЕНТІ, ГАЛУЗЯХ СПОРТУ, ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

*Тези доповідей
III Міжнародної студентської наукової конференції
(26-27 вересня 2024 року, м. Львів)*

*За загальною редакцією
Наталії ПАВЛЕНЧИК*

Львів -2024

УДК 330

**ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ ЯК ЗАПОРУКА ЙОГО
УСПІШНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ****Маркіян ЦІМУРА**

аспірант

Сергій ЄВДОЩЕНКО

магістр

Науковий керівник – **ВОЛОДИМИР СЕМЦОВ**

д-р. екон. наук, доцент, професор

Львівський університет бізнесу та права (Україна)

У сучасному світі ми часто можемо почути термін «планування», адже не секрет, що саме планування є основним складником успішного провадження бізнесу й ефективного просування товарів і послуг серед конкурентів. Також у теперішній час актуальним для власників підприємств є питання залучення кваліфікованого персоналу у виробничий процес. Розгляньмо детальніше саме поняття «планування» для підприємств.

Планування – заздалегідь визначений порядок дій, потрібних для досягнення поставленої мети. Планування – оптимальний розподіл ресурсів для досягнення поставленої мети [2].

Планування як самостійна галузь знань і особлива сфера людської діяльності – це сукупність систематизованих знань про закономірності формування й функціонування різних господарських систем. Ціль науки про планування як складової частини економічної науки – описати, обґрунтувати й передбачити процес і явища дійсності (теоретичне відображення дійсності).

Її роль і потреба в ній з боку суспільства зростає. До чинників, що зумовлюють зростання ролі науки про планування в загальнополітичному, соціальному, економічному й культурному середовищі, можна зарахувати:

- перехід до ринкових відносин і зміну методів господарювання, що потребує перебудови систем планування на всіх рівнях управління економікою;

- розвиток науково-технічного прогресу, зростання чисельності управлінських кадрів;

- зростання масштабів суспільного виробництва, ускладнення господарських зв'язків і розширення міжнародних зв'язків.

Суть планування на підприємстві полягає в розробці й обґрунтуванні цілей, визначенні найкращих методів і способів їх досягнення за ефективного використання всіх видів ресурсів, потрібних для виконання поставлених завдань і встановлення їх взаємодії.

Сам процес планування проходить чотири етапи: розробку загальних цілей; визначення конкретних цілей на цей період з подальшою їх деталізацією; визначення шляхів і способів досягнення цілей; контроль за процесом досягнення поставлених цілей шляхом зіставлення планових показників із фактичними й коригування цілей.

Процес планування діяльності підприємств містить багато складників: виробництво й реалізація продукції, її собівартість, забезпеченість трудовими, матеріальними та фінансовими ресурсами, фінансові результати роботи, фінансовий стан підприємства, його інвестиційна діяльність [1]. Саме це і є об'єктами планування діяльності підприємств, які розглядають як єдине ціле і через які розкривають його предмет. Оскільки планування передбачає процес підготовки рішень про цілі, способи й методи їх досягнення шляхом цілеспрямованої порівняльної оцінки різних альтернативних варіантів дій у передбачуваних умовах і їх ухвалення завжди пов'язане з використанням ресурсів, то ресурси підприємства і є предметом планування на підприємстві. Планування як складова частина економічної науки ґрунтується передусім, на загальних взаємопов'язаних методах наукових досліджень: аналізі та синтезі, дедукції і індукції.

Планування можна розуміти як процес ухвалення рішень, який передуює майбутнім діям. Результатом планування є ухвалення органом управління рішення про те, що, де та яким чином потрібно зробити. Способи й методи обґрунтування планових рішень виступають тією ланкою, яка поєднує теперішнє з майбутнім. Вони деякою мірою визначають науково-технічний рівень планування і якість планів. Управлінські рішення не можна розглядати

як довільну дію. Передумовою підготовки й ухвалення управлінського рішення завжди є наявність проблеми, тобто встановлення невідповідності між фактичним і бажаним станом діяльності виробничого, комерційного чи іншого суб'єкта, яка перешкоджає його ефективному функціонуванню та розвитку. Планування, як ключова ланка в системі управління, відображало особливості соціальної системи управління, підкреслювало її відмінності від капіталістичного менеджменту. Водночас системі централізовано встановлених на основі єдиного плану цілей, жорсткого розподілу ресурсів і єдиної політики розвитку всього народного господарства не було потреби розвивати функції, які пов'язані з вивченням ринку, що призвело до орієнтації не на споживача, а на планування [3].

Отже, проаналізувавши вищезазначене, можемо підсумувати, що планування є одним із найважливіших складників виробничого процесу підприємств, за допомогою якого вони можуть прогнозувати свої фінансові результати й уникнути ризику банкрутства.

Список використаних джерел:

1. Павловські Г., Юзевич В. М., Куриліна О. В., Павленчик Н. Ф., & Ключовак О. В. Оптимізаційно-інформаційна модель управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах ризику. *Міжнародний науковий журнал Інтернаука. Серія: Економічні науки*, (11), 2022. 185-192.
2. Планування // Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Планування>.
3. Тарасюк Г. М., Шваб Л. І. Планування діяльності підприємства : навч. посіб. Київ : Каравела, 2003. 432 с.